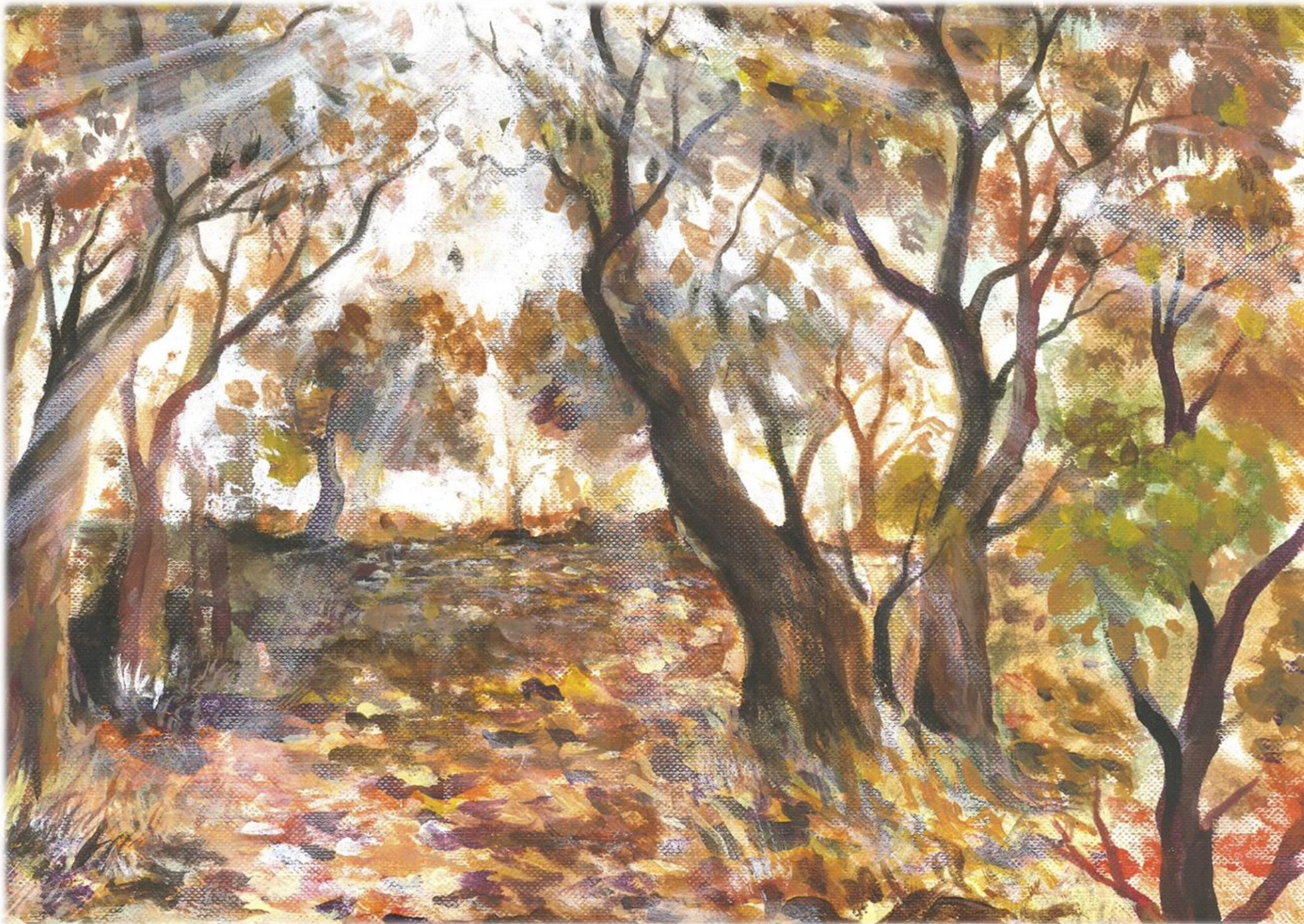

قطره كوچك

Lille dråpe

آیا برگ‌ها و شاخه‌ها را
می‌بینید که زیر آفتاب
درخشان خشکیده اند.

Kan du se blader og
kvister, tørket under
den sterke sola?

لاماها در برابر زمین گرم کاملاً
آرام در سایه درختان لمیده اند.
یکی از لاماها گفت: «آه، من
خود را کاملاً شل احساس
می کنم. آن قدر گرمم که دارم
آب می شوم.»

Lamaene lå helt stille i
skyggen av trærne, mot
den varme jorda. Den ene
lamaen sa
«Åh jeg føler meg helt
slapp. Jeg er så varm at
jeg holder på å smelte»

لاماها چشمان خود را بستند
و در رویای روزهای سبز،
رنگارنگ و پر برکت فرو
رفتند! اما وقتی دوباره
چشم‌های‌شان را باز کردند،
همان گرمی و خشکی بود.

Lamaene lukket øynene
og drømte seg bort til
grønne, fargerike, frodige
dager! Men da de åpnet
øynene igjen så var det
like varmt og tørt.

یک روز صبح زود از
آسمان صاعقه فرود آمد.

Tidlig en morgen
kom et lyn fra
himmelen.

جایی که صاعقه با زمین
برخورد کرد، یک شعله‌ی
کوچک پدید آمد.

Der lynet traff
bakken, kom en
liten flamme.

آن شعله گسترش یافت
و به یک آتش سوزی
بزرگ تبدیل گردید.

Flammen spredte
seg og ble til en
stor brann.

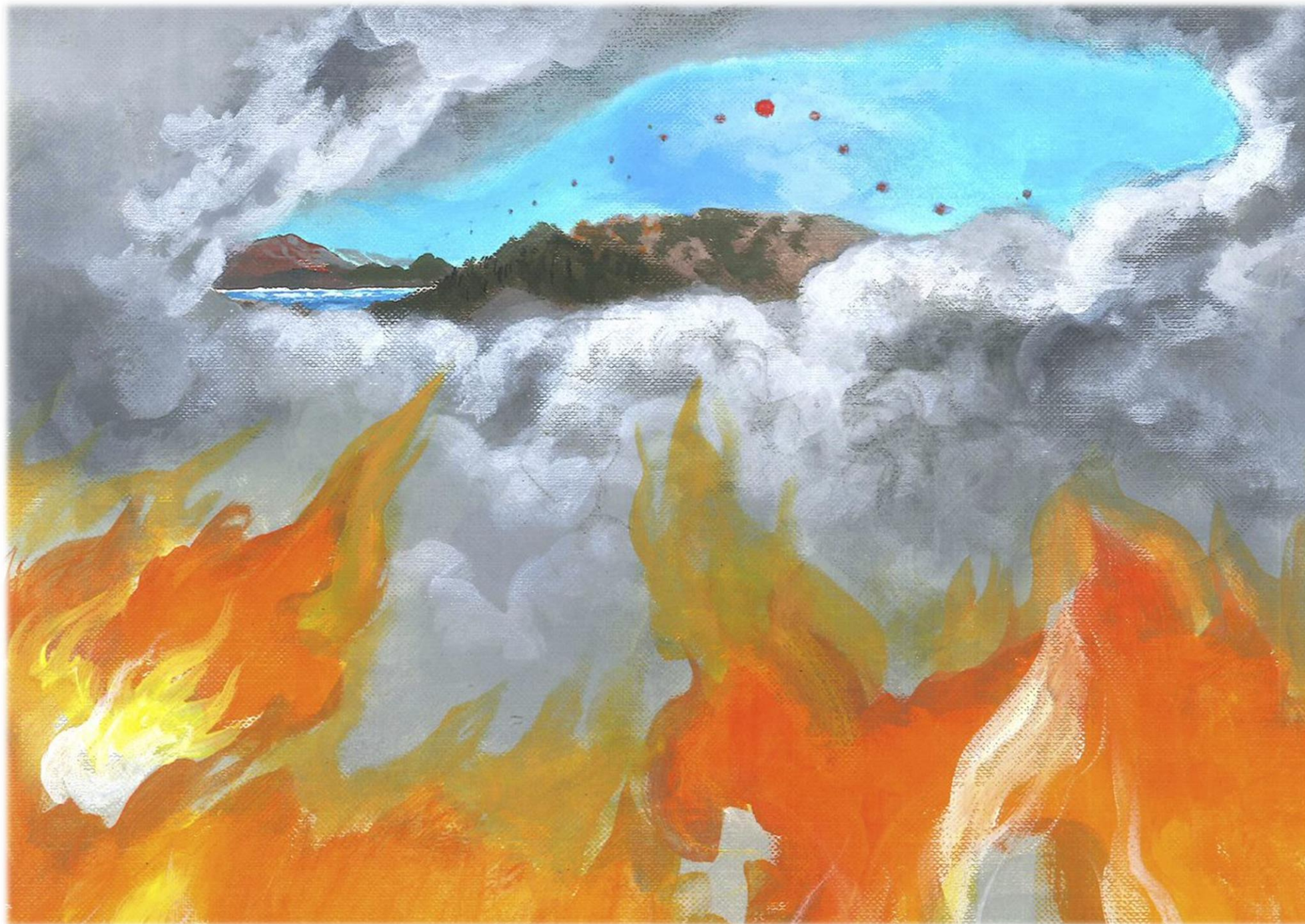

Lamaene begynte
å løpe fra brannen
i full fart.

لاماها از آتش سوزی با آخرین
سرعت شروع به فرار کردند.

Da de var kommet et
stykke, stoppet de
for å se seg tilbake.
De så hjemmet sitt
forsvinne i store
flammer.

خیلی دورتر، درست بالای دود
خاکستری، آن‌ها یک نقطه
کوچک قرمز می‌دیدند. نقطه به
عقب و جلو، عقب و جلو
حرکت می‌کرد. از آب به آتش و
دوباره به آب.

Langt der borte, rett over
den grå røyken kunne de
se en bitteliten rød prikk.
Prikken beveget seg fram
og tilbake, fram og
tilbake. Fra et vann, til
brannen og tilbake til
vannet.

وقتی خیلی دقیق‌تر نگاه کردند،
یک مرغ زرین‌بال کوچکی را دیدند
که منقاری قرمز داشت. آن مرغ
زرین‌بال قطرات آب را
برمی‌داشت و بالای آتش
می‌ریخت و دوباره برمی‌گشت که
بیش‌تر آب بیاورد.

Da de kikket enda
nærmere så de en
bitteliten kolibri med rødt
nebb. Kolibrien hentet
vanndråper, slapp dem
ned over brannen og fløy
tilbake for å hente mer.

در آن وقت همه لاماها شروع به خندیدن کردند.
یکی از لاماها گفت: «هاهاها، چیزی خیلی احمقانه! آن
قطرات ریز. آن پرنده کوچک. این چه کاریست که انجام
می‌دهد؟»

لامای دیگر گفت: «این احمقانه ترین چیزی است که من
تاکنون دیده‌ام! این چه کاریست که انجام می‌دهد؟»
یکی دیگر از لاماها فریاد زد: «اها، تو مرغ زرین‌بال
کوچک! چه فکر می‌کنی با قطره‌های کوچک در برابر
آتش بزرگ چه کاری می‌توانی انجام دهی؟»

Da begynte alle lamaene å le. "Hahaha, noe så teit! De bites dråpene. Den Lille fuglen. Hva er det den driver med?», Sa den ene lamaen. «Det er det teiteste jeg har sett! Hva er det den driver med?», sa en annen lama. "Hey du Lille kolibri! Hva tror du at du kan gjøre med de små dråpene mot den store brannen?», ropte annen lama.

بدون این که مزاحمتی به کارش
ایجاد شود، آن مرغ زرین بال
پاسخ داد: «برای خاموش
کردن آتش آن چه در توانم
هست انجام می‌دهم.»

Uten å la seg forstyrre,
svarte kolibrien «Jeg
gjør det jeg kan” for å
slukke brannen.

لاماها با چشمانی گشاده
به هم نگاه کردند. یکی از
آنها به مرغ زرین بال
پشت کرد و شروع به
دویدن کرد. لامای دیگری

Lamaene så på
hverandre med store
øyne. Den ene
snudde ryggen til
kolibrien

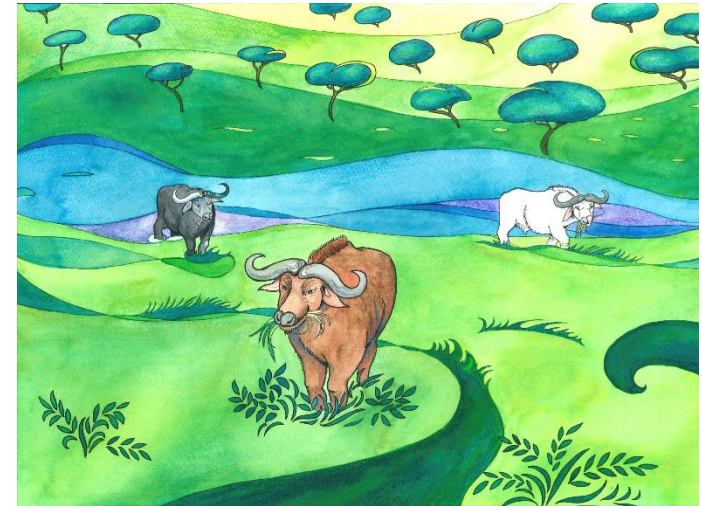
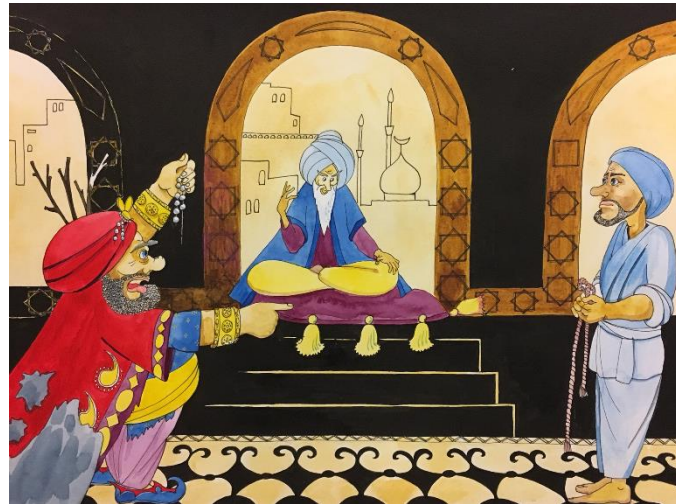

دنبالش رفت و به همین
ترتیب دیگری. سرانجام،
همه در یک صف طولانی به
سمت آب رفتند تا مانند
مرغ زرین بال کوچک آب
بگیرند.

og begynte å løpe av
gårde. En av de andre
lamaene fulgte etter, og
en til. Til slutt var alle
på vei mot vannet i en
lang rekke for å hente
vann slik som den lille
kolibrien.

Finn flere fortellinger på

nafo.oslomet.no

Fortellingen er laget med illustrasjoner fra Svetlana Voronkova